

Oktober

Förbaskade regn och jädrans blåst. Den ställer ju inte bara till det för den redan motsträviga frisyren, den ställer ju även till det för kabelhärvan (hjärnan) som finns på undersidan av huvudsvålen också. Kommer blötvädret idag att orsaka årets sämsta ”publiksiffror?” Klockan är snart halv ett och endast ett knappt tiotal medlemmar har dykt upp. Kent ser ut att undra om han måste dra ner på röstvolymen så att det VÄLKOMMEN som snart ska slippa ut ur hans strupe inte kommer att eka alltför ödsligt mellan väggarna i salen. Men.. så lyfter vi blicken en aning, bort mot kyrkan och intilliggande parkering. Jo, minsann där kommer de som i små klungor. Ja, men naturligtvis, det är ju så det är att idag har man samåkt, man har tänkt på varandra och fyllt ut de tomma platserna man ändå har i bilen. Bättre än pengar på banken är ju omtanken om varandra. Naturligtvis finns det alltid ett antal hurtbullar som tar alla chanser att få i sig lite frisk luft oavsett vädertyp. Och för att anknyta till raderna här ovanför så är även en stärkande promenad, en ypperlig kapitalinvestering. Ja, så hade vi bara bidat vår tid och inte målat fa`n på väggen så... Slutsummeringen av åhörarskaran landar på nittio stycken och det är ju inte så illa pinkat för att vara av en trähäst, som man brukar säga. Så nu gällde det faktiskt för Kent att istället **höja** rösten en aning för att bli hörd i surret, det surr han säger sig uppskatta så mycket eftersom det i vår förening ses som ett mått på trivsel. Men nu måste vi *stilla oss lite* (ungefär så sa ju ofta Karl-Oskar till Kristina i Utvandrarerna) eftersom Kent som vanligt har en massa information att delge oss innan vi får njuta av dagens underhållning. Ja, ni vet man måste alltid ta grovdoppat först innan man får hugga in på småkakorna. Bland annat kunde han meddela att promenadgruppen lever vidare trots dålig anslutning under hösten. Nya friska tag till våren. Då kommer Jonas och Helene att stå där, oförtröttliga, envisa, och med strålande entusiasm kommer dom att om så behövs, *dra* er med på en stärkande promenad. Det enda ni själva behöver bidra med är, att ni villigt eller motvilligt ställer er utanför Arbetsförmedlingen.

Jonas och Helene kommer att hjälpa till med att smacka igång era Apostlahästar (benen). Därefter kommer ”påkarna” likt gamla åkarkampar *eller* Duracellbatterier bara att gå och gå. Och när paret Ström summerar livet mot ålderns höst kan de slå sig för bröstet och säga att, vi gjorde allt vi kunde och förmådde för att stärka folkhälsan i Huddinge i allmänhet och för PRO i Fullersta i synnerhet.

Som en naturlig följd på detta kan jag inte utesluta att nämna det Seminarium som ligger betydligt närmare både geografiskt och i tid. Här i Klockargården den 14 november kl: 13:00, kan du av sakkunskapen själv, Bo K Bertilsson få veta mer om, **Träning och Ålderdom**. Med lämplig träning kanske vi kan styrsla upp kroppen så pass att den vill hänga med ett tag till.

Nog om slit och släp nu. Tisdagen den 11 nov. är det dags att likt Bockarna Bruce gå till ”sätern” och äta sig fet. Sätern är i detta fall Sågbäcksgymnasiet, som enligt välinformerade källor har ett helt enastående Julbord. Priset 350:- räcker inte ens till en silltallrik på någon av de i dagspressen utannonserade julborden.

Utöver detta fanns det en del annan information om ditten och datten. Men man är ju sig själv närmast(ibland i alla fall) för nu vill jag skriva om **Hasse och Tage**. Hasse något lite mindre och stadig och Tage lång och lite gängligare, men bägge rymdes mycket bra i Mats Hedén något spensligare kropp. Men heder till dej Mats, för du hade absolut valt de allra bästa låtarna. Vilka mer än Hasse och Tage klarar av att framstå som smått helylle och hemtrevliga samtidigt som dom slår ett slag under bältet. Mysfräckisar, fnissporr och sprallsex, vi tackar så innerligt för att vi fick dela det med er, älskade Hasse och Tage. Och tack Mats eller Gösta Ekman eller vad det nu var du hette, för att du levererade så bra. Vi var ju *där* med *dom*, tack vare dej.

Nu är man ju så glad och uppåt att man helst velat slippa berätta om de lurendrejare och bedragare som Polisen går ut och varnar för. Det handlar om de tillfällen då äldre hanterar sina pengar, vid uttagsautomater, i kassaköer och sist men inte minst så rider de på att vi kanske inte alltid hänger med i den tekniska utvecklingen. Därför är det så tacksamt att inrikta sig på i första hand äldre, *vilket lågvattenmärke*. Så vidriga att inte ens Hasse och Tage skulle befatta sig med några svidande textrader över dem. Nej släng in dem i finkan, deras värde ute i samhället kan liknas vid en fis i rymden.

Mats Hedèn slutade ju med den sång som Hasse och Tage alltid avslutade sina lunchshower med, ”Ta adjö sången.” Tur att vi inte har den vanan, att avsluta med en sång alltså. Då skulle det bli en klen kör. Kent hann ju knappast tacka för idag innan alla var på väg hem till egna nästet.

Efter avslutad disk och ett kort litet extramöte hann Klockargården bli så öde och tyst, att hade vi kaffetanter inte hjälpt till att störa tystnaden så hade man kunnat höra en knappnål falla. För ett ögonblick kändes till och med det murriga och regntunga vädret ute lite inlindande och skönt där inne i tystnaden.

Vi har ju gått in i vintertid nu, kanske för sista gången, eftersom forskarna har kommit på att det kanske inte är så bra för hälsan för oss tvåbenta varelser heller. Tidigare var det ju korna som inte mätte bra av det.

Inte en enda tanke av analytiskt slag idag när jag gick nedför” tankebacken.” Jag har slutat att undra över vem som kommer att styra landet i fortsättningen. Jag har slutat att undra över hur vi ska lösa klimatfrågan i världen. Med *världen* menar jag naturligtvis inte USA. Donald Trump tar hand om sina problem och vi tar hand om våra, förutsatt då att det inte drabbar USA. Jag undrar inte ens en gång över vem som stal våra rödbetor och morötter i odlingslådan, men där vet jag ändå bestämt att det *inte* var haren. Vad jag däremot undrar över är när kommer vår ännu så gröna och fylliga Klematis att börja fälla sina blad. Den samsas nämligen med ljusslingan, som är väl dold av dess rika bladverk. Så först när bladen har ramlat kan slingan sprida sitt ljus i höstmörkret. Men den får ta den tid den behöver, här har vi inte bråttom.

Jag längtar redan till nästa medlemsträff. Då ska vi få njuta av en annan favorit. Ruben Nilssons och Nils Ferlins visor kommer att framföras av Jan-Olof Andersson och hans bästa kompis, hans akustiska gitarr. Mats började dagens underhållning med Hasse och Tages.. Godag godag godag godag godag godag.... Osv. Och så blev det, det blev ytterligare en God dag att lägga till övriga av de goda dagar man vill minnas.